

Sygn. akt I CZ 11/12

POSTANOWIENIE

Dnia 29 marca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa Ł. P.

przeciwko P. Towarzystwu Ubezpieczeń S.A. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 29 marca 2012 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie w przedmiocie kosztów postępowania

apelacyjnego zawarte w punkcie II. wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 29 listopada 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Rozstrzygając o kosztach postępowania apelacyjnego, Sąd Okręgowy – w związku z oddaleniem apelacji strony powodowej - uznał, że zachodzą przesłanki do nieobciążania powoda kosztami postępowania apelacyjnego (art. 102 k.p.c.). Sąd podzielił stanowisko Sądu pierwszej instancji, że nie było podstaw do zasądzenia na rzecz powoda dodatkowego odszkodowania w zakresie, w jakim umowa ubezpieczenia nie obejmowała mienia ruchomego i stałych elementów domu powoda.

W zażaleniu na rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w pkt II wyroku Sądu Okręgowego powód wnosił o jego zmianę i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego, ewentualnie uwzględnienia zażalenia na podstawie art. 395 § 2 k.p.c. Według skarżącego, rozstrzygnięcie o kosztach narusza art. 283 § 1 k.p.c., art. 102 k.p.c. i art. 98 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy stwierdził, że zastosował regułę wyrażoną w art. 102 k.p.c. dlatego, ponieważ w sprawie pojawiły się szczególne okoliczności uzasadniające takie rozstrzygnięcie, a mianowicie - spalenie się domu powoda w wyniku pożaru i konsekwencje z tym związane, mimo częściowego skompensowania poniesionej szkody w rezultacie wypłacenia powodowi odszkodowania na podstawie umowy ubezpieczenia mienia. Nie sposób nie przyznać racji Sądowi Okręgowemu, że spalenie się domu mieszkalnego wiąże się z koniecznością ponoszenia odpowiednich wydatków. Zastosowanie art. 102 k.p.c. nie jest też uzależnione od tego, czy strona postępowania wystąpiła z odpowiednim wnioskiem (i z jakim skutkiem) o zwolnienie jej od kosztów sądowych. Ponadto z treści apelacji i zamieszczonej w niej argumentacji prawnej niekoniecznie wynika oczywisty wniosek, że powód „musiał wiedzieć, iż kontynuując proces i zaskarżając słuszny wyrok (sądu pierwszej instancji), nie uzyska korzystnego dla siebie rozstrzygnięcia i narazi jedynie P. TU na poniesienie dodatkowych kosztów”.

Z tych racji zażalenie strony pozwanej należało oddalić jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).